

MARLEEN VAN GRIENSVEN

JUST DO IT!

Waarom is het toch dat er vaak iets ergs moet gebeuren voor we ons beseffen dat we de dingen die we graag willen, nú moeten doen en niet op de lange baan moeten schuiven?

Diagnose: kanker. Uitgezaaid en wel. Mijn tante, nog maar zestig jaar, hoort van de een op de andere dag dat ze een agressieve tumor heeft, die geruisloos gegroeid is door haar hele buik. Zo'n vorm, waarvan je alleen maar kunt hopen dat de ziekte niet haar hele lichaam heeft opgevreten. Volgende fases zijn chemo en operaties. Een lange weg te gaan, waarbij we alleen maar kunnen hopen dat het goed afloopt.

Nadat we van de eerste schok bekomen zijn, ben ik samen met haar begonnen aan haar bucket list. Je weet wel, zo'n lijst van dingen die ze altijd al had willen doen. Al die dingen waar we het al jaren over hebben, die we al tijden van plan zijn, begon ik op te schrijven. Verhuizen naar Amsterdam? Op tangoles gaan. En we willen ook graag naar een van de mooiste resorts in de wereld, Kamalaya.

Stel dat je nog maar een dag te leven hebt, wat zou je dan doen? Zou je gaan reizen? Verhuizen naar een andere omgeving, een ander huis? Zou je je baan opzeggen? Je dromen in de wereld zetten? Een uitgesteld gesprek aangaan met de dierbaren om je heen?

Terwijl haar lijst groeide en groeide, vroeg ik me af waarom het zo ver moest komen. Waarom moest ze eerst ernstig ziek worden voor we eindelijk op de pedalen gingen staan om te doen wat we al zo lang wilden doen?

Steeds vaker krijg ik mensen aan de telefoon die een moeilijke periode willen afsluiten met een vakantie. Een vakantie op een plek waar ze rust kunnen vinden, waar ze de draad weer kunnen oppakken en inhoudelijk met hun geest aan de slag kunnen. Eindelijk gun ik het mezelf, hoor ik herhaaldelijk. Werkt het dan echt zo dat we eerst geconfronteerd moeten worden met de kwetsbaarheid van het leven voor we het in gaan vullen op een manier waarop we het graag ingevuld zien?

Geen geld, geen tijd, het komt nu niet uit, volgend jaar misschien. De redenen die zowel mijn tante als ik naar voren brachten om onze plannen uit te stellen, blijken volstrekt onbelangrijk nu er geen uitstel meer mogelijk is. De situatie laat me op confronterende wijze zien waar het wél om gaat. Dat ik niet moet wachten met het doen wat ik graag wil doen tot ik geld heb of het uitkomt, maar dat ik het nú moet doen, nu het nog kan.

“DAT IK HET NÚ
MOET DOEN,
NU HET NOG KAN.”